

Lá Thư Thụ Nhân

Subject: NDT là giáo sư Trường CTKD Dalat [1 Attachment]

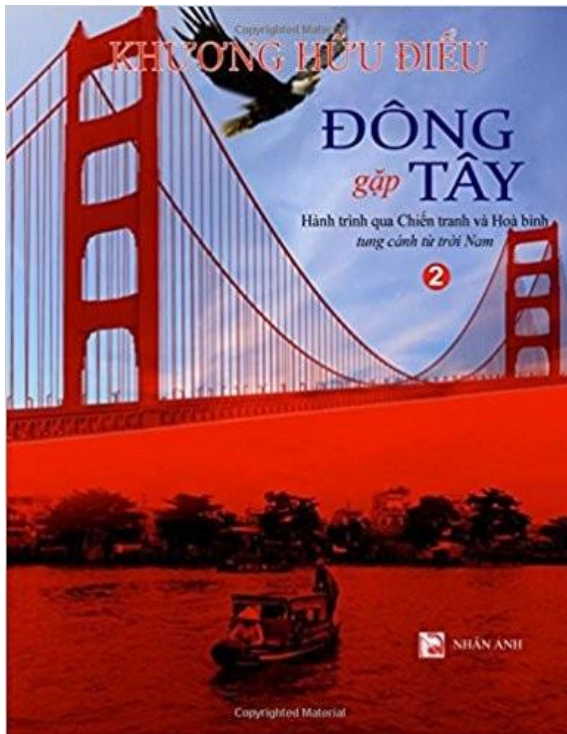
From: Nguyen Hoang

Date: Thursday, September 7, 2017

[Attachment(s) from Nguyen Hoang included below]

HÀNH TRÌNH QUA CHIẾN TRANH VÀ HÒA BÌNH

Nguyễn Duy Tường

Những người Saigon từng làm việc trong ngành kinh tế tài chính của chính phủ trong những năm 60-70 khó thể không biết Ngân hàng Phát triển Kỹ nghệ (IDB) nằm trên đường Nguyễn Huệ, (giữa Tòa Đô Chánh và bến sông Saigon), và biết đến ngân hàng này cùng vai trò tác động phát triển kỹ nghệ hóa của nó trong bối cảnh của một cuộc chiến khủng bố, phá hoại của địch, cũng chẳng thể nào không biết đến ông Khương Hữu Điều, tổng giám đốc của trung tâm này. Ngân hàng này là nơi thu hút phần lớn những chuyên viên kinh tế được đào tạo ở nước ngoài. IDB chẳng những đã

giúp đặt nền móng mới cho công cuộc phát triển kỹ nghệ ở Miền Nam thân yêu của chúng ta, nó còn ra sức nâng cao trình độ quản lý nơi các chủ doanh nghiệp tư nhân, đặt nặng vào nghiên cứu tiếp thị và quản lý giá phí. Nguyễn Duy Tường là một chuyên viên tốt nghiệp tại Úc và phục vụ IDB trong những năm đó. Hai ông Điều và Tường từng có quan hệ trên dưới phân minh trong ngân hàng này, nhưng nay đồng hội đồng thuyền trong cùng cảnh ngộ tha hương, mất nước và trở thành “bạn lòng”. Đó là lý do khiến NDT viết đôi lời về cuốn sách ông Điều sắp ra “Đông gặp Tây – Hành trình qua chiến tranh và hòa bình”. Cuốn sách nói lên những thao thức, suy tư của một trí thức trước nghiệp chương của đất nước. Ông Điều thuộc thế hệ thâm lặng. Ông Tường thế hệ baby boom. Nếu các thế hệ không tìm đến với nhau, bao giờ chúng ta mới thực hiểu “who were we” để có thể xác định được “who are we” và có thái độ ứng xử đúng đắn trên đất nước tuy là “tạm dung” nhưng chúng ta chẳng thể quay lưng, tặc trách được (HNN).

Trước nhất tôi xin tự giới thiệu là Nguyễn Duy Tường, một người có hoàn cảnh tha hương như hơn hai triệu người đang có mặt nhiều nơi trên thế giới này. Trong tâm sự, nỗi niềm tha hương đó, Tôi rất vui mừng cộng với một chút hãnh diện có cơ hội giới thiệu một quyển sách/Tập Hồi Ký vừa được ấn hành vào tháng 7, 2017. Tác giả không ai khác hơn là “xếp” cũ của tôi mà tôi rất kính trọng, ông Khương Hữu Điều, Tổng Giám Đốc Ngân Hàng Phát Triển Kỹ Nghệ Việt Nam trước ngày 30 tháng 4, 1975. Tập Hồi Ký gồm cả hai ấn bản Việt ngữ và Anh ngữ mang tên “Đông gặp Tây – Hành trình từ Chiến Tranh tới Hòa Bình” và tên bản Anh ngữ “East meets West – Journey through War and Peace”

Một số các anh chị trong lứa tuổi từ 60 trở lên có thể đã biết ông hay nghe nói về ông, nhưng tôi nghĩ cũng như tôi, người đã làm việc dưới trướng ông trong 7 năm tại quê nhà, và thường tiếp xúc với ông trong 20 năm qua vì ông và tôi cùng cư ngụ tại một thành phố mà một năm chỉ có 52 tuần lễ nhưng có đến hơn 52 hội hè, thành phố được một ca sĩ làm cho nổi danh như cồn với bài hát “Tôi đã bỏ quên con tim của tôi ở đây”. Cũng như tôi thôi, người biết ông khá rõ, nhưng khi đón nhận tập sách của ông và đọc hết trong vòng một tuần lễ (cả hai ấn bản Việt và Anh ngữ), tôi đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, từ thích thú này đến thích thú khác, từ khâm phục này nhảy sang khâm phục kia. Một cách tóm tắt, Tập Hồi ký vượt qua mức mong đợi của tôi về hầu hết mọi phương diện và như tôi đã nói “với một chút hãnh diện” được giới thiệu với các anh chị.

1/ Tập Hồi Ký phải nói là đồ sộ, gồm cả hai ấn bản, Việt ngữ và Anh ngữ, mỗi ấn bản dày khoảng 800 trang và gồm hai tập, Tập 1 và Tập 2 (vì sách dày quá nên phải chia đôi). Tập Hồi Ký do Amazon ấn loát và phân phối, vì vậy giá bán do Amazon ấn định. Tác giả tâm sự “Tôi mong giá cả cuốn sách thấp hơn để được phổ biến đến nhiều người hơn”. Nhưng xin đừng bàn luận với tác giả về giá cuốn sách vì về phương diện tài chánh, tác giả chỉ có chi ra và không nhận lại gì qua thông

báo “*Để tỏ lòng tri ân đối với các chiến sĩ VNCH đã hy sinh một phần thân xác để bảo vệ chính nghĩa tự do, tất cả tiền bán sách đầu tiên ở lứa tuổi 70/80 và tặng hết tiền thu được cho một quỹ Từ Thiện và quỹ đó để trợ giúp Thương Phế Binh VNCH qua nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế, 38 đường Kỳ Đồng, Saigon*”

Mới đọc qua tin trên hầu như chúng ta khó tin nhưng đó là sự thật dù riêng với cá nhân tôi, tôi chưa chứng khiến chuyện này bao giờ, chưa thấy một tác giả nào miệt mài trên mười năm trường để hoàn thành tập sách đầu tiên ở lứa tuổi 70/80 và tặng hết tiền thu được cho một quỹ Từ Thiện và quỹ đó để trợ giúp Thương Phế Binh VNCH. Nếu nhận định của tôi là đi từ ngạc nhiên này đến khám phục khác thì có lẽ cũng là nhận định của nhiều người khác’

2/ Tập Hồi Ký là một công trình biên khảo hết sức qui mô và chi tiết về bối cảnh và những diễn biến lịch sử trong và ngoài nước đã gắn bó với cuộc đời của tác giả suốt từ Vùng Đồng Bằng sông Cửu Long tới Vùng Vịnh San Francisco. Tác giả cho biết đã bỏ rất nhiều thời giờ và công sức trong hơn mười năm trường, với 10% cảm hứng và 90% mồ hôi để hoàn tất Tập Hồi Ký. Chỉ có 10% cảm hứng nhưng đến 90% mồ hôi thì đúng Tập Hồi Ký này phải là một tập tài liệu tham khảo có giá trị

3/ Tập Hồi Ký của ông dĩ nhiên nói về ông, hành trình trong suốt chiều dài lịch sử 86 năm từ khi ông ra đời tại Vùng Đồng bằng sông Cửu Long đến ngày hôm nay tại Vùng Vịnh xứ Cờ Hoa. Giọng văn kể chuyện của ông là một ngạc nhiên thích thú vì nó rất quyến rũ, điểm mạnh cho một người bắt đầu cầm bút vào lúc tuổi đã 75. Giọng văn thể hiện bản chất con người: mộc mạc, chân tình và bộc trực, thấy sao nói vậy, đặc tính đáng yêu của người Nam Bộ. Riêng đối với những người đã biết ông, ông được coi như một người Nói và Hành động, không phải là người ưa văn hoa và viết lách nên chỉ nội yếu tố này cũng đủ “quyến rũ” chúng ta nên có Tập Hồi Ký để biết về một khía cạnh khác của ông

4/ Đã có một số Hồi ký kể lại VNCH trước ngày tan rã nhưng chưa có tập Hồi Ký nào tổng hợp đầy đủ các chi tiết trung thực rõ ràng như “*Đông gập Tây – Hành trình từ Chiến tranh tới Hòa bình*” vì tác giả như một nhân chứng kể lại kinh nghiệm của mình, những công việc ông đảm nhận ở quê nhà từ khi ông hồi hương năm 1958 cho đến năm 1975. Phải đọc tập Hồi ký này và cảm ơn tác giả đã miêu tả một bức tranh rất hiện thực và vô cùng sống động về tình trạng nước nhà trong bối cảnh chiến tranh phá hoại của Cộng sản qua hình ảnh công việc của ông khi làm việc tại công ty xăng dầu và công ty đường lúc mới về nước, cái chết luôn chập chờn trước mắt

5/ Nhưng điều khác biệt nổi bật so với những tập Hồi ký chúng ta đã đọc vì tác giả, qua chính những công việc ông đảm trách, có thể dẫn chứng một cách rất trung thực về một mặt khác của Việt Nam Cộng Hòa, là mặt Xây dựng và Phát Triển. “*Trong chiến tranh vẫn xây dựng*” là chính sách của VNCH và chính sách này lấy lại một vinh dự không nhỏ cho chúng ta. “*Trong chiến tranh vẫn xây dựng*” cũng là cương lĩnh của tác giả Tập Hồi Ký, người lèo lái Ngân Hàng Phát Triển Kỹ Nghệ

Việt Nam, một trong những kiến trúc sư chính lo việc phát triển VNCH ngay trong thời kỳ chiến tranh. Theo bước chân ông từ khi ông tốt nghiệp tại MIT trở về nước năm 1958 cho đến ngày lại phải khăn gói quả mướp ra đi (1975), chưa đầy 17 năm ngắn ngủi nhưng ông đã gặt hái được không ít thành quả tốt đẹp về phương diện phát triển kỹ nghệ, phát triển nhân sự, phát triển kỹ năng quản trị. Không ít thì nhiều, tác giả đã đóng góp vào việc phát triển nhân sự rất thành công, điển hình là việc đào tạo được một số nhân sự có đủ khả năng tham gia vào guồng máy lãnh đạo quốc gia trong thời đệ nhị Cộng hòa

6/ Chương 24 “Anecdotes from the DREAM TEAM” (Tâm tình của nhóm Gà Nòi) cũng là một chương đặc biệt khác của Tập Hồi Ký, và theo nhận xét của cá nhân tôi là một trong những thành công nổi bật vì cũng như chương “Trong Chiến Tranh vẫn Xây dựng”, chúng ta khó tìm thấy đề tài này trong bất cứ tập Hồi Ký nào khác vì rất khó thực hiện được. Thông thường không có người xếp nào lại mời cựu nhân viên của mình viết về cảm tưởng/nhận xét trong thời gian làm việc với mình và thời gian này lại gần nửa thế kỷ trước. Sẽ có rất ít (hay thực tế hơn là không có) nhân viên nào làm việc này. Trong tập Hồi Ký “Đông gặp Tây – Hành trình từ Chiến tranh tới Hòa bình” tác giả nhận được bài đóng góp của gần 20 cựu nhân viên, một thành công không phải là nhỏ và Chương 24 là Chương đầy nhất của tập Hồi Ký. Điều này chứng tỏ cảm tình và sự kính trọng của các nhân viên cũ dành cho tác giả, nhưng chưa hết, Chương 24 mang lại ngạc nhiên lớn hơn. Tôi nghĩ khi cho vào tập Hồi Ký của mình chương “Tâm tình của nhóm Gà Nòi” tác giả có thể chỉ chú tâm đến sợi dây liên lạc giữa ông và các cựu nhân viên tốt xấu ra sao. Điều không ngờ là có đến gần 20 bài đóng góp của các cựu nhân viên và các bài đều có chất lượng cao. Nhóm Gà Nòi của ông nói về background của họ và lý do nào đưa đẩy họ làm việc tại Ngân Hàng Phát Triển Kỹ Nghệ Việt Nam cũng như họ nghĩ sao về người xếp của mình. Lo and behold, background của họ và những gì họ kể lại chứng tỏ họ đều là “the cream of the crop” và một số đông tốt nghiệp từ những đại học danh tiếng ở nước ngoài đều trở về giúp quê hương dù ai cũng biết quê hương đang trong khói lửa triền miên, khác hẳn với giọng điệu tuyên truyền “Sinh viên của VNCH sau khi tốt nghiệp ở nước ngoài đều không muốn về vì sợ bị bắt quân dịch”. Đây VNCH cũng như con người VNCH trong tập Hồi Ký của ông phản ánh trung thực hơn, rất khác biệt với tuyên truyền phá hoại của những âm mưu giết chết VNCH. Tập Hồi Ký của ông Điều đã mang lại danh dự cho VNCH cũng như con người VNCH

7/ Điểm cuối cùng tôi muốn chia sẻ thêm với các anh chị về tập Hồi Ký của Ông Khương Hữu Điều là về con người tác giả vì tôi đã có một cơ hội nói về ông cách đây 7 năm (năm 2010) qua bài viết “*Nhân lần sinh nhật thứ 80 của Anh Khương Hữu Điều, viết về vài kỷ niệm với anh và viết ... về tôi*”. Tôi băn khoăn có nên đính kèm bài này theo đây không, vì viết về tác giả nhưng cũng viết về tôi (và cái tôi bao giờ cũng đáng ghét) mặc dù trong phần cuối của bài viết tôi đã minh định “Nếu ai có hỏi tại sao đề bài là viết về anh và về tôi mà phần về tôi lại dài hơn thì câu trả lời của tôi là những gì tôi viết về tôi chính là về anh...”. Tác giả Tập Hồi Ký đã giải thích là

để hoàn thành tập sách đồ sộ với rất nhiều tài liệu và dữ kiện, ông đã dùng 10% cảm hứng và 90% mồ hôi. Tôi không được như ông, để hoàn thành những gì tôi nặn óc viết, phần cảm hứng của tôi phải lớn hơn phần mồ hôi. Khi tôi viết bài nêu trên về tác giả tập Hồi Ký, cảm hứng của tôi rất cao và đến bây giờ khi đọc lại tôi vẫn hài lòng với những gì tôi viết về ông, trung thực và chính xác trong suy nghĩ của tôi lúc đó cũng như bây giờ. Những gì tôi biết về ông, cá tính ông, những đặc điểm nổi bật nhất và những gì tôi quý trọng ông hầu hết đều nằm trong bài viết này. Nếu bây giờ phải viết lại những nhận định về ông, tôi sẽ không viết được như vậy nữa. Tôi kính trọng tác giả tập Hồi Ký vì tuổi tác của ông, vì kinh nghiệm trường đời, vì những gì ông đã làm trong thời gian ông lãnh trọng trách Xây dựng và phát triển nền kỹ nghệ VNCH, những gì ông đã làm để đào tạo từng lớp chuyên viên trẻ có khả năng, những tranh đấu cho nhân viên của ông, và sự du nhập cũng như phổ biến các kỹ năng quản trị tân tiến cho giới công thương kỹ nghệ gia Việt Nam. Tôi cảm phục ông cũng vì cá tính tranh đấu đến cùng của ông (xin xem phần khi ông được học bổng đi học tại Hoa Kỳ và những gì xảy ra kế tiếp). Tôi không bật mí ở đây vì muốn dành cho độc giả một sự ngạc nhiên thú vị và hãnh diện về con người của VNCH. Tôi cũng kính trọng đạo nghĩa “Ăn quả nhớ kẻ trồng cây” khi ông quyết định tặng toàn thể số tiền thu được liên quan đến tập Hồi Ký cho Quỹ Cứu Trợ Xã Hội giúp Thương Phế Binh VNCH.

Trong mối tương quan đó và trong tinh thần tạm coi như Đạo lý con người, tôi mong mọi được sự trợ giúp của các anh chị trong khả năng của mình và qua những diễn đàn các anh chị có sinh hoạt chung để quảng bá cho tập Hồi Ký của ông Khương Hữu Điều và tham dự Ngày Ra Mắt tập Hồi Ký vào ngày Chủ Nhật 22 tháng 10, 2017 tại Phòng Hội của County of Santa Clara, 70 Hedding street, San Joae vào đúng 1:00 giờ trưa, không phải chỉ để ủng hộ tác giả mà còn để ủng hộ thương phế binh VNCH, ủng hộ tập sách mang lại ít nhiều danh dự cho VNCH và con người VNCH của tất cả chúng ta. Một nhà bình luận đã nhận định “Sau khi đọc xong tập Hồi Ký của Kỹ sư Điều, tôi mới thấm thía và cảm thông hoàn toàn câu nói: Dù ở bất cứ nơi đâu và thời điểm nào, VNCH vẫn mãi trong trái tim chúng ta”. Trong suy nghĩ sau cùng tôi tin tưởng chúng ta cùng có một sự đồng thuận lớn.